

Buddhistforbundet

Nyhetsbrev nr. 1 2022, lysfest- vesak år 2566 etter buddhistisk tidsregning

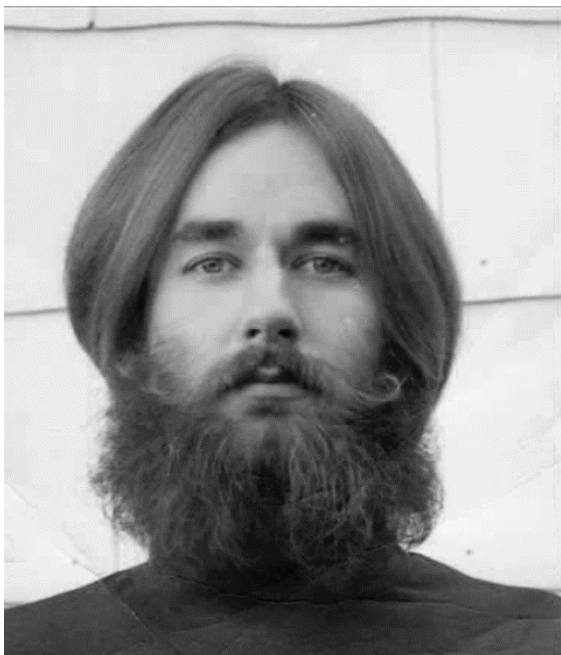
Gordon Geist

Kjære leser,
Igjen er et nyhetsbrev på vei ut til Buddhistforbundets medlemmer. Det er nå ett år siden sist. Hendelser som involverer oss, skjer hele tiden. Noen av disse er beskrevet i dette nyhetsbrevet. Det er 18 år siden det kom ut første gang. De forskjellige årgangene har blitt lagt ut på hjemmesiden vår og kan studeres som et historisk arkiv over våre aktiviteter i nesten 20 år.

Av Buddhistforbundets rundt 15.000 medlemmer er de fleste tilknyttet en av våre medlemsorganisasjoner. Det er her aktivitetene foregår og det til en av disse at de føler tilhørighet. Buddhismen er en religion med mange former og tradisjoner med forankring i mange kulturer. Noen ganger kan det være vanskelig å se hva alle disse har til felles. Men Buddhistforbundets idé er nettopp at vi har det grunnleggende felles. I våre vedtekter er dette formulert som «De tre juveler», «De fire edle

sannheter» og «Den åttedelte veien». Jeg vet ikke om det er disse formuleringene vi tenker på til daglig, men det de peker på, tror jeg vi alle har felles.

Buddhistforbundet er en arena for samarbeid, et sted hvor vi kan bli kjent med hverandre, hvor vi kan lære at vi på tross av forskjeller i tradisjon og kultur har en felles identitet. Ett uttrykk for dette er at vi markerer Buddhas fødsel, oppvåkning og bortgang med en felles samling. Det begynte vi med 8. mai 1982 da vi kom sammen i Oslo handelsgymnasium. En vietnamesisk og en tibetansk munk ledet feiringen sammen med en fullsatt sal av buddhistere med forskjellig bakgrunn. Vi har fortsatt med dette i årene som har gått. Etter to år med digitale feiringer under pandemien kan vi nå igjen markere dagen i alle våre templer og i en felles markering i tempelet på Karma Tashi Ling buddhistsamfunn i Oslo søndag 15. mai. God Vesak til alle!

Gordon Geist som ung mann

Gordon Geist sin bortgang

Tidligere koordinator i Buddhistforbundet Gordon Geist døde lørdag 10. oktober 2021. Rinzaï zen senter skrev i sin melding om dødsfallet:

"Veldig mange av oss fikk vårt første møte med zen gjennom Koun og det han lærte oss har etterlatt varige spor. Hans mangeårige og utrettelige innsats for senteret, både åndelig og praktisk, er en av hovedgrunnene til at det finnes et sted vi kan praktisere sammen. Så selv om han nå er borte vil han for alltid leve videre på Rinzaï zen senter ...".

Gordon Geist var også Buddhistforbundets første koordinator. Han tiltrådte stillingen i 2003 og virket frem til 2008 da han ble pensjonist. Gordon ble også Buddhistforbundets første styreleder i 2018. Vi verdsetter hans utrettelige innsats for Buddhistforbundet og minnes ham med stor takknemmelighet. Han ble bisatt fredag 22. oktober i Vestre Gravlund i Oslo.

I et film som ble laget om livet hans forteller han om sitt liv med zen der han slutter med å si: "Det er et livsprosjekt som ikke er ferdig før jeg puster ut for siste gang."

Vi gjengir Hilmar Fredriksen sin nekrolog i *Aftenposten* om Gordon:

Gordon kom til Oslo på grunn av kjærligheten

På en stille, til tider taus, måte veiledet han oss – i ritualene med chanting og meditasjon.

Gordon Geist, født i Salt Lake City i 1941, døde uventet i sin leilighet på Briskeby i Oslo lørdag 10. oktober 2021.

Vi savner Gordon. I mange år – i mitt tilfelle 15 år – var han der, på Oslo Rinzaï Zen-senter.

Han åpnet dørene i flere betydninger. Det var en ubetalelig kvalitet å kunne komme dit og delta i fellesskapet sammen med ham. Zen er mer en form enn en lære. Denne formen har vært praktisert i hundrevis av år, den er et redskap, men den må formidles. På en stille, til tider taus, måte veiledet han oss – i ritualene med chanting og meditasjon. Jeg og en mindre gruppe mediterte fast på torsdager. Gordon var der bestandig og gjorde tingene på en selvfølgelig måte.

Vi er Gordon takknemlige for den dedikasjonen og disiplinen han viste. Han sa ja til å la seg ordinere i 1989 og fikk navnet Koun. Hans mangeårige og utrettelige innsats er én av hovedgrunnene til at det er et zen-senter i Oslo. Han tok ansvar også i perioder hvor det var lite folk. Det er først nå, når han ikke har vært der på en stund, at jeg forstår hvor mye han har betydd for min praksis.

Meditasjonen kan godt sees som en forberedelse til døden. «Om man dør i levende live, vil man aldri dø.»

Jeg oppsøkte stedet på grunn av boken «Zen mind, beginner's mind» av Shunryu Suzuki. Mentaliteten jeg møtte på senteret, og det jeg hadde lest, stemte overens. Jeg visste ikke da at Gordon hadde oversatt boken til norsk. Hans møte med zen startet med Suzuki i San Francisco tidlig på 60-tallet.

Gordon kom til Oslo på grunn av kjærligheten. Han giftet seg med Else og fikk barna Vibeke og Aleksander.

Selv om han nå er borte, vil han for alltid leve videre for oss i Oslo Rinzai senter. I respekt og kjærlighet.

Gordon Geist i zen meditasjon

Gordon Geist: Meditasjon en vei til erfaring

Hva er meditasjon? Meditasjon er *ikke* tenkning. Den franske filosofen Descartes sa: "Jeg tenker, altså *er* jeg." Men når vi *ikke* tenker – hva er vi da? Hva gjør man i meditasjon? Hvordan kan tankene stoppes? Tankene kan ikke stoppes. Det vi *kan* gjøre er å forandre det vi er oppmerksomme på. Vi kan også påvirke måten vi er oppmerksomme på og oppmerksomhetens kvalitet.

I tradisjonell buddhistisk meditasjon brukes pusten som noe man kan bringe oppmerksomheten tilbake til. Vanligvis er oppmerksomheten vår rettet mot det vi holder på med, det som foregår omkring oss, eller tanker som spinner i hodet. Pusten er i bakgrunnen, hele tiden der, men vi legger ikke merke til den. Ved å fokusere på pusten vendes forholdet mellom forgrunn og bakgrunn. Hvis man holder på med å *ikke gjøre noe* – bare sitte og følge pusten – kan man la tankene komme og gå uten at man engasjerer seg i dem.

Pusten kan vi når som helst komme tilbake til, idet vi puster ustanselig fra vi er født til vi dør. Det meste av tiden er vi ikke oppmerksomme på pusten, fordi den er så nær og konstant. Vi behøver ikke huske på å puste. Pusten er grensen mellom det bevisste og det ubevisste. Ved å rette oppmerksomheten mot pusten får tankevirksomheten mulighet til å roe seg ned, samtidig som det ubevisste kan komme fram. I vår kultur er tankevirksomhet satt i høysetet. Det er vår evne til å tenke og uttrykke tankene i språk som skiller oss fra andre dyrearter. Det er våre rasjonelle evner som gir oss fordeler slik at vi betrakter oss selv som evolusjonens høydepunkt og i stand til å beherske og utnytte naturen. Det er også vår verdsetting av tankevirksomhet som åpner for *manipulering*. Vi er fanget av tanker. Vi er fanget i tanker. Vi identifiserer oss med tanker og slåss for dem.

Tankevirksomhet *har* sin plass. Vi *kan* tenke, men det vi *gjør* i vårt liv er ikke nødvendigvis basert på tankene eller tenkt ut på forhånd. I grunnen er svært lite av det vi *gjør* basert på tankene. Vi kan tenke over noe – en erfaring eller opplevelse, men vi kan ikke tenke oss fram til en erfaring. Det er innbilning. Tankevirksomhet er egentlig et *sekundært fenomen*. Det er ikke primært. Vi er født før vi tenker. Tankene kommer etter hvert. Tankene er en *refleksjon* av eller over vår erfaring, og kommer i forbindelse med gjenkjenning av mønstre i våre handlinger og sammenligninger og assosiasjoner. Det å *ikke* tenke er ikke det samme som å ikke leve. Våre tanker kan egentlig *forhindre* oss fra å være levende. Tankene når ikke dybden.

Det vi *gjør* er stort sett gjort av *vane* og ikke etter å ha tenkt over det. I mange tilfeller er vi ikke engang oppmerksomme på det vi *gjør*. Oppmerksomheten følger ofte tankene våre i stedet for det som vi holder på med i øyeblikket. Det er under slike forhold at vi snubler eller har det vi etterpå kaller for en lykke. Hvis vi måtte tenke over alt vi gjorde i løpet av dagen, hadde vi ikke fått gjort mye. Når vi lærer noe nytt, for eksempel å kjøre bil, går vi gjennom en prosess hvor vi må tenke nøye over hver lille bevegelse, og det er en tidkrevende prosess. Det er ikke før vi kan

kjøre bil automatisk, uten å tenke på hver detalj, at vi egentlig er i stand til å kjøre. På dette stadiet, kan vi tillate tankene å være langt borte fra det vi holder på med å gjøre, nemlig å kjøre bil. Vi kan også være oppmerksomme på det vi gjør, uten at vi *tenker* på det vi gjør. Vi kan la oppmerksomheten vandre helt vekk fra det vi holder på med, slik at vi er distraheret. Det er i slike øyeblikk at ulykker skjer. Kroppsstillingen er viktig i meditasjon. Det er kroppen som vi jobber med for å påvirke sinnet eller *for å få øye på sinnet*. Ved å sitte med rett rygg er det mulig å sitte mest avslappet, fordi kroppen balanseres heller enn å bruke muskulatur. Jo mer ute av balanse kroppen er, jo mer muskelaktivitet må til for å holde den oppreist. Skuldrene har en tendens til å reise seg, delvis som forsvar. Ved å slippe av i skuldrene vil man åpne seg – også følelsesmessig.

Brystkassen åpnes ved å løfte brystbeinet. Dette åpner også for pusten. Dette hjelper oss til å oppnå et rolig sinnet fordi kroppen kan holdes stille i lengre perioder. Ved å holde hendene, munn og øyne stille, blir hjerneaktiviteten mye redusert. Tankevirksomhet roer seg. Vi blir mindre distraheret. Vi avslører overfor oss selv hvor sugen vi er etter noe å holde på med. Oppmerksomheten vandrer stadig vekk og må bringes tilbake til pusten.

Meditasjon er i og for seg en nøytral øvelse. Hva man får ut av den er avhengig av hva man har med seg. I buddhismen kan meditasjon ses som et laboratorium hvor man kan utprøve læren. Buddhistisk lære er ikke dogmatisk. Den er en lære om menneskets natur. Meditasjon står sentralt i buddhismen fordi man må utprøve det selv – oppdage for seg selv hva det egentlig snakkes om.

Et viktig spørsmål i alt dette er: "Hvem er det som mediterer? Hvem er jeg egentlig?" I utgangspunktet har man følelsen av å være et separat, adskilt, uavhengig individ med en vilje – dog med følelsen av at det er noe som mangler eller ikke er helt riktig. Et annet spørsmål er: "Hva er mitt sanne selv?" "Hvor kom jeg fra?" eller kanskje: "Hva står i veien for at jeg kan se mitt sanne selv?" Meditasjon er en prosess som gir mulighet til innsikt i

disse spørsmålene. Det er en situasjon hvor vi bruker sinnet for å se sinnet. Aktivitetene er mest mulig begrenset. Man sitter bare stille og puster.

Buddhismen lærer at alt står i forhold til alt annet. Ved å følge pusten begynner vi å få øye på dette gjensidige forholdet. Vi kan ikke snakke om "min luft." Det vi puster ut, puster plantene inn, og omvendt. Det som plantene puster ut, puster vi inn. Vannet vi drikker er regn som ble fordampet av solen. Vannets kretsløp flyter gjennom alt som lever. Var det ingen sol, ble det ikke regn, ingenting som vokste, og ingenting som kunne brennes. Omgivelsene vi er en del av kan vi ikke komme oss vekk fra. Den totaliteten som omgir oss er alltid rundt oss.

At vi er til stede i øyeblikket er også så nær oss at vi mister det av syne. Det er bestandig nåtiden. Men vi blir fanget i forventninger om hva som kan bli, eller i minner om hva som har vært – men alt dette er også egentlig i øyeblikket. Øyeblikket er i konstant bevegelse og forandring. Buddhismen lærer at alt forandrer seg ustanselig. Det er læren om forgjengelighet. I lys av dette kan man spørre seg, "Hva er det som kan bli gjenfødt?"

Gjennom meditasjon utvikles intuisjonen, eller det er kanskje mer riktig å si at man åpner seg for intuisjonen. Det er en modningsprosess og en helbredelse. Man blir mer og mer hel i stedet for oppstykket, adskilt og isolert. Man blir *all-en* og ikke alene. Målsetningen er å erkjenne direkte det som kan kalles for ett – *universet*, kosmos eller Gud – det som omfavner absolutt alt, eller som *er* alt – og ingenting.

Etter hvert som vi får kontakt med vår iboende visdom og våre krefter, blir meditasjon ikke et laboratorium, men et hjem. Nirvana er ikke noe sted, men en tilstand, en følelse, en erfaring av vår iboende buddha-natur.

Srilankisk dans under åpningen av tempelet

Skole blir tempel

Lørdag 3. juli 2021 ble Sri Lanka Buddhist Vihara i Hurdal, Norge ble erklært åpent. Vihara betyr buddhistisk tempel. Det er ledet av hovedmunk Marathugoda Manirathana Thero og munk Unapane Pemananda Thero og tilhører Tisarana Sri Lanka Buddhist Association i Norge.

Prest, ordfører, biskop og bispinne under åpningen av tempelet

Til stede var Sri Lankas ambassadør, Godfrey Cooray, biskop i Borg bispedømme Atle Sommerfeldt, ordfører i Hurdal, Paul Johan Moltzau, generalsekretær i Buddhistforbundet, Egil Lothe, og fungerende sogneprest i Hurdal Karin Krissly. Til sammen var omkring 75 personer til stede fra foreningen foruten mange fra

bygda som hadde tatt imot invitasjonen til å bli kjent med tempelet.

Stedet er en skole som ble kjøpt på nyåret og erstatter det gamle tempelet på Kolbotn som etter hvert ble for lite for foreningen. Den tre mål store eiendommen gir et godt grunnlag for å utvikle aktivitetene i årene som kommer.

Bjørn Natthiko Lindeblad

Mannen med dette navnet var ikke så kjent i Norge, men i Sverige var han et stort navn som foredragsholder og åndelig lærer. I boken "Jag kan ha fel och andra visdomar från mitt liv som buddhistmunk" forteller han om sine erfaringer med å praktisere buddhisme som skogsmunk i den thailandske tradisjonen. Han ble ordinert i klosteret Wat Pah Nanachat i Thailand i 1992. I 17 år levde han som munk i denne tradisjonen før han igjen ble lekmann i 2008. Boken hans formidler erfaringene hans som munk og er prisbelønt og var også Sveriges mest solgte faglitterære tittel i 2020 med nærmere 150.000 solgte eksemplarer.

I årene etter han kom tilbake til Sverige ble han en kjent foredragsholder og meditasjonslærer der han bygget videre på det han hadde lært som munk, men i en helt ny kontekst og for et helt nytt publikum.

I 2018 fikk han den dødelige sykdommen ALS som gradvis bryter ned kroppen inntil en dør. Bjørn Natthiko Lindeblad valgte å avslutte denne prosessen 17. januar 2022 og døde 60 år gammel. I boken forteller han med humor og varme om denne situasjonen der han anvender sin forståelse av livet på sine utfordringer.

Boken er nå oversatt til norsk og kan bestilles fra Buddhistforbundets nettbutikk på hjemmesiden vår (www.buddhistforbundet.no).

Registrerte buddhister i Norge

Statistikken over tros- og livssynssamfunn for 2021 foreligger nå. Der ser vi at det har vært en viss nedgang i enkelte trossamfunn (islam og hinduisme) etter at den nye loven trådte i kraft. Buddhismen har holdt stillingen (økning på 0,1%).

Vi ser at det nå er 21.567 personer registrert i buddhistiske trossamfunn. Av disse er 14.218 registrert i Buddhistforbundet. Det betyr at det er 7.349 personer som er registrert i buddhistiske trossamfunn utenfor Buddhistforbundet.

I tillegg er det selvfølgelig mange buddhister som ikke er registrerte i et buddhistisk trossamfunn (+ de som er registrerte i flere trossamfunn og som av den grunn faller ut av statistikken)

Et punkt i vår handlingsplan er å etablere positive relasjoner til disse slik at flere av dem etter hvert kan tilslutte seg Buddhistforbundet slik to av dem har gjort siste året.

Kamp mot diktatur i Myanmar

Det er nå over ett år siden militærkuppet i Myanmar 1. februar 2021. Fortsatt sitter landets lovlig valgte ledere i arrest. De enorme demonstrasjonene mot kuppet de første

månedene er slått ned med våpenmakt. Både arresterte og drepte kan telles i tusener.

Pemananda Thero taler på markeringen 11. september

Burmesere i Norge har demonstrert mot undertrykkelsen. Buddhistforbundet har også vært representert på noen av dem. Både munke fra våre templer og generalsekretær har vært representert.

Vi viser bilde fra ett av disse arrangementene som fant sted 11. september i fjor hvor burmesere i Norge uttrykte støtte til samlingsregjeringen (NUG) som er etablert som et alternativ til militærets illegitime regime.

Munken Pemananda Thero fra det srilankiske tempelet i Hurdal var invitert og holdt en tale som understreket at menneskerettighetene gjelder alle og også må inkludere folket i Myanmar og oppfordret myndigheter og internasjonale organisasjoner om å stå opp for demokrati og menneskerettigheter i Myanmar.

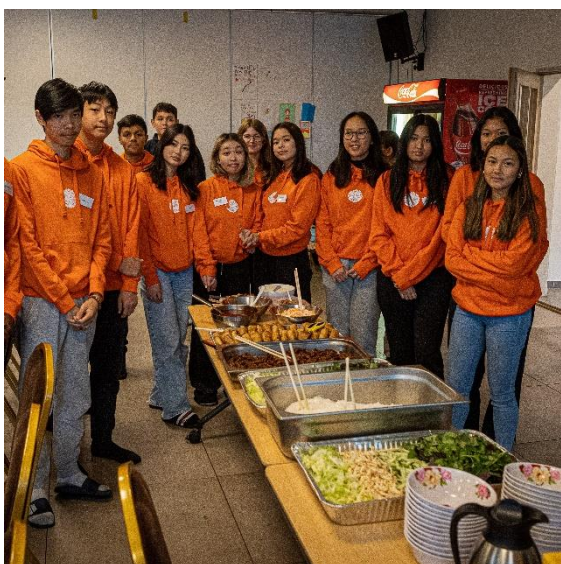
Generalsekretær i Buddhistforbundet, Egil Lothe, holdt også en tale der han understreket at det er langt mer enn politiske konflikter i et fjernt land som dette handler om. Det er noe langt mer: demokrati mot diktatur, rett mot urett, dhamma mot adhamma.

To konfirmanter holder tale

Buddhistisk konfirmasjon

Buddhistforbundet begynte med konfirmasjon høsten 2020. Selv om pandemien gjorde gjennomføringen krevende, fikk vi de 13 første konfirmanter vel gjennom det 30-timer lange kurset fordelt på to helgesamlinger og kunne samle konfirmanter og deres foreldre til historiens første buddhistiske konfirmasjonsseremoni.

Konfirmanter har lunsj

Året etter var vi klar for et nytt kurs. Denne gang hadde vi 16 konfirmanter som fulgte de to helgesamlingene etterfulgt av konfirmasjonsseremonien i 24. oktober i den vakre Quan Te Am salen i det vietnamesiske Lotus tempelet på Jessheim. Tilbakemeldingen fra

deltakerne har vært overveldende positive så det har selvsagt inspirert oss til å fortsette. Vi er også glad for å ha fått med oss flere lærere som kan utvikle kurset videre til beste for nye kull av ungdommer som ønsker buddhistisk konfirmasjon.

Vi er derfor i gang med å planlegge tredje år med buddhistisk konfirmasjon. Stedet er som tidligere Lotus tempelet som har gode fasiliteter for å gjennomføre slike kurs. Første helg er 26. – 28. august mens andre helg er 10. – 11. september. Seremonien finner sted søndag 25. september kl. 10:00 i Lotus tempelet på Jessheim i Ullensaker kommune.

Du kan melde deg på buddhistisk konfirmasjon ved å sende påmelding til Buddhistforbundets kontor:

navn og adresse og fødselsdato samt epost og mobilnummer (til epost: kontor@buddhistforbundet.no). Du får tilsendt bekreftelse på påmelding når vi har mottatt kursavgift (kr. 1500,) på konto 1254.20.20472. Påmeldingsfrist: 27. mai 2022. Se ellers informasjon på hjemmesiden vår: www.buddhistforbundet.no.

Munken Ajahn Nitho var en av lærerne på kurset

Elisabeth Hægeland Reynolds: Fra «versting» til kjent buddhistisk tenker

Dødsdømte Jarvis Jay Masters gjennomgikk en total forvandling etter at han ble introdusert til pustøvelser, meditasjon og buddhisme i fengselet. Selv om han fremdeles er i fengsel, fungerer han som en ikke-voldelig veileder og skribent som inspirerer andre til å finne mening i livet. Nå er det også utgitt en biografi

om hans utrolige historie som er oversatt til norsk.

Jarvis Jay Masters har vært i fengsel siden 1981, da han var nitten år gammel. Etter en tøff oppvekst med alkohol, vold og mishandling ble han dømt for tretten væpnede ran. Han endte til slutt i det beryktede fengselet San Quentin State Prison i California. Under soningen her ble han lurt i en felle og siktet for drapet på en fengselsvakt. Han ble dømt til døden i 1990 og plassert på avdelingen for dødsdømte, hvor han fremdeles er i dag. Mens drapssaken pågikk og de neste 20 årene satt Masters på isolat. En kriminal-etterforsker med meditasjonserfaring tilbød seg å lære ham pustøvelser som kunne hjelpe ham med å takle raseri og angstanfall. Masters avviste tilbudet gjentatte ganger. Men til slutt, da han

Jarvis Jay Masters

hadde det som verst, ba likevel Masters etterforskeren om hjelp.

Etter hvert ble han forvandlet til en ikke-voldelig veileder og skribent som hjalp med fanger og vakter til å finne mening i livet. Han avverget angrep fra fanger på fengselsbetjenter, og ble beundret av buddhister verden over. Noen sier at Masters har hindret dem i å begå selvmord.

Masters sitter fremdeles på dødscellen. Likevel er han i dag blitt en anerkjent buddhistisk tenker som viser oss hvordan vi kan lindre våre lidelser, glede oss over lyset som omgir oss og holde ut tragediene som på ulike vis rammer oss alle.

Ble kjent med tibetansk lama

Kort tid etter at han fikk dødsdommen leste han en artikkel kalt *Life in Relation to Death*, av en tibetansk buddhist-lama, Chagdud Tulku Rinpoche. Han skrev et brev til ham, og til slutt kom han til San Quentin.

Rinpoche oppfordret Jarvis til å bruke sin intelligens mot «harmløshet, hjelpsomhet og renhet.»

– Han minnet meg om at enten jeg var i fengsel eller i et herskapshus ved sjøen, gir hvert øyeblikk en mulighet til å øve. Jeg lærte å ikke forårsake mer smerte. Jeg sluttet å banne til fanger og vakter, skriver han på nettsiden sin *Free Jarvis*. Han oppdaget at hver eneste bit av kjærlighet han kunne oppdage i seg selv, betydde at han ikke trengte å hate.

Jarvis begynte å skrive historier om livet sitt for å finne mening i alt som hadde skjedd og også for å kunne bruke det til å hjelpe andre. Skrivningen kombinert med buddhistisk praksis ble snart hans beste følgesvenn.

– Det er ufattelig å tenke på hvordan jeg kunne vært hvis jeg ikke hadde hatt dharmaen, læreren min (som siden har gått bort), og kjærligheten og omsorgen fra vennene mine. De har gjort det mulig for meg å snu en så dårlig situasjon som min til en mulighet til å være til nytte, om ikke for meg selv, så for barn og deres lærere som skriver for å si at jeg utgjør en forskjell, at mine skriverier og mitt eksempel er en inspirasjon i deres liv, skriver han.

Om buddhismen har Jarvis sagt:

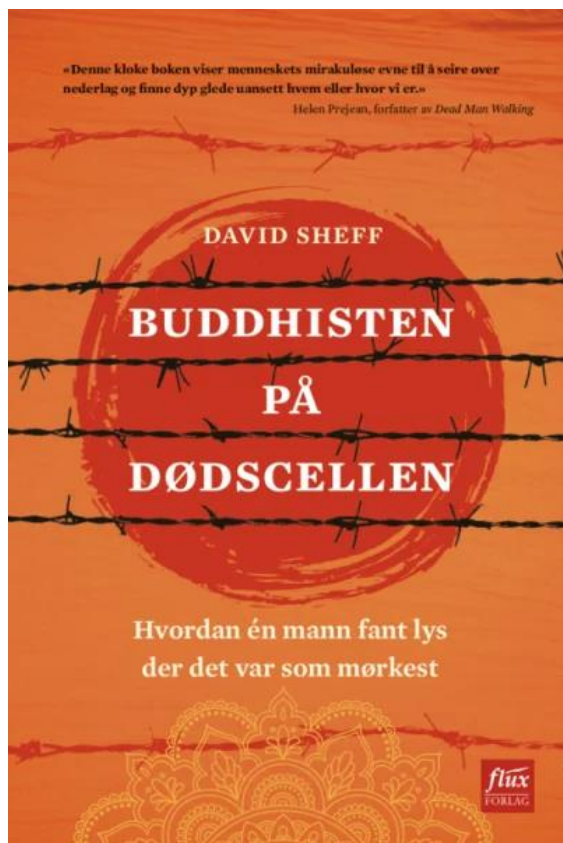
«Buddhismen handler om at vi alle er like i denne verden, og vi sliter. Livet er vanskelig og alle lider. Og buddhismen viser oss hvordan vi selv er årsak til mye av vår egen lidelse.»

Den utrolige historien i ny bok

I boken *Buddhisten på Dødscellen* (2021) forteller David Sheff den utrolige historien om «verstingen» som ble en kjent buddhistisk tenker. Boken er utgitt på Flux forlag.

David Sheff (født 1955) er en amerikansk forfatter og journalist. Han er best kjent for memoarboka «*Beautiful Boy*», som er blitt til en dramafilm med samme navn. Foto: Bart Nagel Tidligere hadde Jarvis kneblet samvittigheten, skjult frykten og undertrykt viljen sin. Så engasjerte han seg i en helt annen form for mental

trening. Meditasjon fikk ham til å føle seg bedre enn han noen gang hadde gjort. Sheff beskriver i denne boken Masters' gradvise og krevende forvandling fra å være en som forårsaket mye lidelse, til en som etter hvert brukte tid og krefter på å bekjempe vold i fengselet, veilede skoleungdom og hjelpe fanger så vel som fengselsvakter med å finne mening i livet.

– Jeg tror ikke mange fanger ville latt elendighetens skjebne ta overhånd hvis de visste at det krever like mye energi å forbli ulykkelig som å bli sterk. Og når vi gjør det, kan vi frigjøre oss selv uten å forlate cellene våre, sier Jarvis.

I fengsel har han fått en mengde brevvenner og et nært vennskap med buddhistnonnen Pema Chödrön, som vi blir godt kjent med i boken.

«Når du er i helvete og ting ikke kan bli verre, kan du prøve ting du aldri har prøvd før. Som å stole på mennesker. Å se på deg selv. Å innrømme at du er redd.»

– Jarvis Jay Masters

Boken om Jarvis Jay Masters «Buddhisten på dødsellen» av David Sheff er utgitt på Flux forlag og fås kjøpt i bokhandel og på nett (www.buddhistforbundet.no).

Sagt om boken:

«Det er en ære for meg å være læreren til Jarvis Masters, delvis fordi jeg har lært så mye av ham. Jeg har sjelden møtt noen som uttrykker buddhismens essens så klart og gripende som ham. På beundringsverdig vis har David Sheff i denne boken klart å fange Jarvis' hardt tilkjempede visdom.»

– Pema Chödrön, forfatter og buddhist

«Denne boken hyller en manns frigjøring, ikke ved hjelp av våpen og gjengriminalitet, fengselsflukt eller drap, men ved hjelp av pustøvelser og tro på universets fullkommenhet og på alle som strever og lider i denne verden. Buddhisten på Dødsellen er en påminnelse om at vi alle kan bli fri, uansett hvor vi befinner oss.»

– Alice Walker, forfatter og aktivist.

Fra overrekkelsen av æresdoktorgraden 12. desember

Æresdoktorgrad til generalsekretær

Søndag 12. desember ble generalsekretær Egil Lothe tildelt en æresdoktorgrad i buddhistiske studier ved det thailandske universitetet Mahachulalongkornrajavidyalaya (MCU). Dette er

det største buddhistiske universitetet i Thailand og utdanner de fleste av munkene i landet. I forbindelse med tildelingen hadde Egil Lothe også møter med ledere for Thailands Sangha samt direktøren for International Buddhist Study College (IBSC). Her er hans rapport fra besøket:

Jeg fikk nylig brev fra det thailandske universitetet Mahachulalongkornrajavidyalaya (MCU) om at jeg var blitt tildelt æresdoktorgrad i buddhistiske studier. Noe av bakgrunnen for dette er nok mitt arbeide som koordinator for prosjektet "Common Buddhist Text" som i en 7 års periode samlet forskere fra mange buddhistiske tradisjoner.

Akkurat nå var Thailand blitt åpnet for innreise (kun med knapt et døgn for korona test på hotell) så jeg benyttet anledningen til å dra. Jeg passet også på å få litt tid etterpå til å besøke templer og nyte noen dager i sol og varme før jeg satte kursen hjem igjen.

Det var veldig fint å møte mange gamle venner blant de buddhistiske lederne. Før utdelingen ble jeg tatt hjertelig imot av direktør for «International Buddhist Studies College» (IBSC) ved MCU: munken Ven. Dhammhaso som foreslo å inngå en MOU med Universitetet i Oslo som jeg har samarbeidet med i mange år (Oslokoalisjonen for tros- og livsfrihet).

Jeg ble også invitert til møte med Phra Sophonwachiraphon (Phra Chao Khun Sawai) fra Supreme Sangha Council som inviterte meg til å delta i videre samarbeid i Thailand. Det var også en stor ære å bli invitert til klosteret Wat Prayon i Bangkok til et møte med Most Venerable Dr- Phra Brahmapundit fra «Supreme Sangha Council» hvor vi bl.a. diskuterte fortsettelsen av «Common Buddhist Text» og en ny oversettelse av pali Tipitaka.

Selve overrekkelsen fant sted 12. desember i den store hallen på MCU. I stedet for det vanlige tallet på 3000 deltakere var arrangementet nedskalert til 700 pga korona-situasjonen – men likefullt et imponerende skue. Her traff jeg også gamle venner som Ajahn Tah som inviterte meg til å besøke mon-staten i

Myanmar (når det måtte bli mulig). Jeg traff også Phra Debvajracarya Thiab Malai som er dekanus ved fakultetet for buddhistiske studier ved MCU. Og munkene ordnet også en dag med besøk i templene i den gamle hovedstaden Ayutthaya.

Møte med direktør for IBSC ærverdige Dhammhaso

Mester Thich Nhat Hanhs bortgang

Den store vietnamesiske zen-mesteren Thich Nhat Hanh døde 22. januar 2022. Thich Nhat Hanh var en fremragende fornyer av buddhismen i sitt hjemland som i tiårene etter 2. verdenskrig ble en krigssone mellom Vesten og den kommunistiske verden. Vietnamkrigen ble særlig på 1960-tallet et globalt begrep. Thich Nhat Hanh sto sentralt i den ikke-voldelige kampen mot krigen. Fra 1966 førte dette ham i eksil. Her ble gjorde han begrepet Mindfulness kjent i vide kretser gjennom sine bøker og sin virksomhet som læremester. I 1982 stiftet han senteret Plum Village i Frankrike som i dag er det største buddhistiske klosteret i Vesten.

Søndag 30. januar var Quan Am hallen i Lotus tempelet på Jessheim fylt med buddhister som var kommet sammen for å ære zen mester Thich Nhat Hanh. Før minnemessen ble det holdt taler om den store mesteren. Øverste leder for de vietnamesiske buddhistene i Norge, ærverdige Thich Tri Minh holdt en tale der han understreket Thich Nhat Hanh viktige rolle i

vietnamesisk buddhisme blant annet med utviklingen av moderne utdannelse av munk og nonner. Buddhistforbundets generalsekretær Egil Lothe ga noen hovedtrekk av Thich Nhat Hanhs virke gjennom et langt liv (gjengitt nedenfor). Det var også taler av styremedlem Brynjulf Risnes og av Eevi Beck som er dharmalærer i Thich Nhat Hanhs tradisjon.

Mester Thich Nhat Hanh

Egil Lothes tale om Thich Nhat Hanh:

Ærede munk og nonner
Respekterte brødre og søstre i Dharma
Venner

Vi er kommet sammen i dag for å ære en stor buddhistisk mester. Mester Thich Nhat Hanh ble født i 1926 og gikk bort natt til lørdag 22. januar i sitt kloster Tu Hieu i Hue i Vietnam. Han var da blitt 95 år gammel. Thich Nhat Hanh etterlater seg en stor livsgjerning. Som ung munk i Vietnam var han en som gikk i foran i arbeidet med å utvikle og fornye buddhismen i møtet med en ny tid med store utfordringer.

Han var ikke redd for å gå nye veier i dette arbeidet og ble av mange sett på som uortodoks og noen ganger kontroversiell.

I møte med krigen som i større og større grad preget Vietnam på 1960-tallet introduserte han begrepet engasjert buddhisme og ga det praktiske uttrykk i form av sosialt arbeid og kamp for fred. Dette kostet. I 1966 ble han nektet innreise til Vietnam og fikk først komme tilbake til sitt hjemland i 2005.

Hans engasjement og virke som buddhistisk mester har blomstret i løpet av disse årene. Arbeidet som ble avbrutt i Vietnam har fortsatt i hele verden. Han ble ikke bare en lærer for vietnamesiske buddhister, men også en stemme som har nådd mange i hele verden.

I 1982 etablerte han senteret Plum Village i Frankrike som har vokst til å bli et av de største buddhistiske sentra i vesten.

Vi har også minner om ham her i Norge. I 1987 besøkte Thich Nhat Hanh Oslo og jeg tror mange husker hans kloke ord og sterke tilstedeværelse. I 1990 utga Buddhistforbundet hans bok «Å være fred» som siden har kommet ut i nye opplag.

Mester Thich Nhat Hanhs bisettelse i Hue

Det vietnamesiske buddhistsamfunn ga meg mulighet til å besøke Vietnam i 1998. Til tross for vanskelige politiske forhold var det klart at buddhismens kraft var usvekket. Jeg merket meg også at Thich Nhat Hanh var et respektert navn også i hans hjemland.

At han fikk vende tilbake i 2005 var gledelig, men også kontroversielt og ikke uten utfordringer. Men i sitt liv har Thich Nhat Hanh ikke veket unna utfordringer, men gått foran, også der hvor veien var vanskelig.

Jeg tenker at dette sammenfatter mye av Thich Nhat Hanhs liv og virke. Sett i historiens perspektiv vil Thich Nhat Hanh i årene som kommer fremstå stadig tydeligere som en sentral skikkelse i moderne buddhisme. I dag bøyer vi oss i respekt og sorg for en stor mester.

Emma Huynh tenner lys i Oslo domkirke

Ung buddhist tente lys i Oslo domkirke

Markeringen 22. juli 2021 markerte at det var 10 år siden ugjerningene i Regjeringsbygget og Utøya og inkluderte også en minnegudstjeneste i Oslo domkirke. Til stede var representanter for det hele norske samfunnslivet inkludert HKH Kong Harald og HKH Dronning Sonja. Representanter for religioner i Norge tente lys under seremonien. Buddhistforbundets representant var Emma Huynh som var en av buddhistiske konfirmantene i fjor.

Styret på skolebenken

Buddhistforbundet er en organisasjon i utvikling. Viktig i den forbindelse er kompetanseoppbygging. Lørdagene 12. og 26. mars 2022 var styret i Buddhistforbundet samlet på UiO Blindern for et kurs i styrearbeid. Kurset er utviklet av STL (Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn) med Alasdair McLellan som foreleser og lagt opp i samarbeid med styreleder Nirmala Eidsgård.

Nirmala Eidsgård og Alasdair McLellan

Ny medlemsorganisasjonsjon

I april 2021 fikk Buddhistforbundet en ny medlemsorganisasjon: *Ubolmanee buddhistforening*. Foreningen har et tempel i Grimo i Hardanger med munkar fra den thailandske skogsmunktradisjonen. Den har nå 86 medlemmer.

Medlemmer av Ubolmanee buddhistforening

Utgiver av nyhetsbrevet:

Buddhistforbundet,
Postboks 9340 Grønland, 0135 Oslo.
e-post: kontor@buddhistforbundet.no
www.buddhistforbundet.no
www.facebook.com/Buddhistforbundet.Norge/
Ansvarlig redaktør: Egil Lothe
© Buddhistforbundet